

REDACTIA

Arad, Dealul Ferenc-utca nr. 20.

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria:
pe un an 20 oor.
pe 1/2 an 10 .
pe 1/4 an 5 .
pe 1 luna 2 .
N-ril de Duminecă pe an
4 coroane.

Pentru România și străinătate pe an 40 franci.

Manuscrisurile nu se înapoiază.

ADMINISTRAȚIA

Arad, Dealul Ferenc-utca nr. 20.

INSERȚIUNILE:

de un șir, gazdă: prima dată 14 bani; a doua oară 12 bani; a treia oară 8 b. de fiecare publicațiune.

Atât abonamentele, cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte în Arad.

Sortorii nefrancați nu se primesc

TRIBUNA POPORULUI

Nouile ordinațiuni.

(S.) Ordinațiunile ministrului Wlasics, relative la propunerea limbii maghiare în școlile populare nema-ghiare și relative la catechisările diferitelor confesiuni, cu elevii școlilor de stat în limba maghiară, — edate ca „explicațiuni” pentru legea învățământului din anul 1868 și articolul de lege din 1879 relativ la învățământ, pun în lumină puțin pedagogică pe sfaturilor ministrului instrucțiunii publice.

Se impune anume, prin recente ordinațiuni, ca jumătate din prelegerile școlii populare să se facă în limba maghiară, — ear elevilor nema-ghiari dela școlile de stat să li-se predea religioana în limba maghiară.

Poate corăspunde oare o astfel de metodă propășirii culturale și în general educațiunii?

Școala astfel organizată va avă să lucreze între naționalități, să conducă pe copiii neștiutori de limba maghiară prin această limbă pe calea învățătorei!

O imensă greutate, invincibilă piedecă își rostogolește în cale acest sistem, punându-se în contradicție cu principiile pedagogice și de instrucțiune.

Căci copilul ajuns la școală vine din casa părintească cu un stoc de cunoștințe îmbrăcate în haina limbii sale materne, a căror treptată și logică dezvoltare este problema fundamentală a școlii populare.

Se vor trezi acum elevii în fața unui dascăl, pe care nu-l înțeleg; vor vedea în școală nu un loc spre care îi atrage fireasca rivină de „a ști”, ci se vor trezi neînțelegători ai conceptelor celor mai elementare, prezentate fiindu-le acelea într'o limbă de dinșii neînțeleasă, într'o formă necu-

noscută. Din cunoștințele lor anterioare pregătitoare se face tabula rasa, pentru a face posibil singurul sistem al învățatului — papagalicesc.

Reînvierea acestei metode în timpul nostru nu numai că este un ana-ronism, ci conduce la timpirea-mintii, la stricătura intelctului, — crescând în loc de oameni mașini inconștiente. Ear această inconștientă poartă cu sine toate desastrele morale...

E așa de mare numărul analfa-beților în țeara noastră! E nevoie oare să se potențeze?

Când jumătate din orele de lecții vor fi consacrate limbii maghiare, ce rămâne pentru celelalte studii și cunoștințe, cari sunt prevăzute în programele școlilor populare în genere, în măsura bine precisată prin ordinațiuni ministeriale?

E învederat, că studiul limbii maghiare absoarba tot timpul fisic necesar pentru instrucțiunea în celelalte discipline intelectuale.

Care va fi atunci unitatea învățământului? Unde va fi echilibrul nivelului intelectual al viitorilor cetățeni eșiți din școale în același timp, după întocmirile școlare făcute de același regim?

Pe de-o parte brutalizarea intelectualității, pe de altă parte cultivarea libertății avântului după propria fire; pe de-o parte lipsa totală de cunoștințe enciclopedice și necesare vieții, pe de altă parte instrucțiune pe baza principiilor moderne pedagogice și sociale?

Menirea umanitară a școlii și idealismul nu e permis să-l părăsească pe bărbatul de școală. Ear îndreptarea neamurilor și țărilor în calea progresului nu se face prin „solgăbirae”, cum s'a exprimat plastic dl Jancsó Benedek — cu ocaziunea prezentei sale în Arad, — ci prin iubire! Nu limbile naționalităților tre-

buieșc isgonite, ci inimile lor trebuieșc cucerite, pentru a se găsi odată drumul binelui.

Limba nu este un scop, ci un mijloc al culturii, al dezvoltării unei culturi și menținerii ei. Ear cunoșterea mai multor limbi, — potențarea valorii unei personalități.

Cu toate astea însă: „De-aș vorbi în toate limbile... când dragoste nu am, nimic nu am”, — ear această dragoste evanghelică numai biserica ni-o dă cu învățăturile sale, cari se trec din neam în neam, așa cum s'au apucat dela strămoși, în spiritul și forma lor, — neschimbate.

Majestatea Sa la Ischl. După cum se anunță din Viena, Majestatea Sa Monarchul va sosi mâine (2 Iulie n.) la Ischl, unde va sta două luni. În acest timp Majestatea Sa va primi acolo vizita Suveranilor României, vizită, care s'a și anunțat deja și de care, știm, prea bunul nostru Monarch atât de mult poate să se bucure.

Un interview.

Un corespondent al semi-oficiului „Magyar Nemzet” a intervievat pe Dl. D. A. Sturdza, prim-ministrul României cu ocaziunea petrecerii sale în Viena, relativ la programul financiar al guvernului și la situația jidanilor în România.

Programul financiar — zice dl Sturdza — l'am alcătuit pe cifre pozitive. Budgetul de 218 milioane se bazează pe datele diferitelor ministerii. Ca de basă am luat anul rău economic 1899—1900, și susțin că încesării mai slabe nu cred să poată avea budgetul nostru în viitor. Din contră, sunt sigur că în tot anul încesările vor întrece și cu 10 milioane suma preliminară. Eată

receptul meu financiar. Cu sfârșitul perio-dului legislativ 1904 trebuie să mai sus-ținem budgetul de 218 milioane încă 4 ani. Din excedentele ce vor resulta, vom acoperi ratele de amortisire a datoriei flotante de 175 milioane și vom putea face față chel-tușii statului nostru. Eată deci, că atât în periodul legislativ actual, cât și în cel viitor nu vom avea lipsă de a împrumuta nici un filer. Până ce voi sta su în fruntea guvernului, programul acesta va și fi ținut. Și dacă unii bancheri străini amenință Ro-mânia cu boicot, le voi răspunde, România n'are lipsă de banii lor. Pentru cele tre-buincioase avem acoperiri, și ce avem, vom întrebuița cu cea mai mare precauție. Nu am intențiune a bate la ușa nici unui bancher. Mai mult, privesc în reducerea cheltuielilor și în economisarea înțeleaptă chiar o misiune educătoare pentru popor, societate și partid. Fie-care să fie prevă-zător în cheltuielile sale. În mare măsură va influența moralisator asupra vieții pu-blice, dacă și partidele își vor reduce clien-tela și vor înceta să prădeze banii pe sub-venții și privilegiu. Dacă partidul liberal mă va urma, atunci din punct de vedere moral se va întări mult. În tendența de a educa poporul spre economisare și crușare, mă află una cu regele meu, care merge luaiute în împlinirea datorinței și e modelul prevederei bărbatului de stat. Acest domni-tor extraordinar, de sigur nu rămânea în fruntea poporului nostru, dacă acest popor nu ar fi demn de cinstea popoarelor civili-sate. Suntem demni de această cinste!

Suntem în Orient cheia păcii, statul conducător, care apreciază ordinea și pro-gresul și care înțelege rostul politicii ma-rilor puteri, așezând în cadrele acestei po-litice interesele politice sale proprii.

Am trecut apoi — zice coresponden-tul — la chestia Jidanilor din România și la afacerea ziaristului francez Bernard La-zare, care numai de curind a umblat în București și Iași, ca să studieze această chestiune.

PETRU CAZACUL

DE IOSIF POPESCU.

I.

„Moarte.”

(Urmare).

Afară era întunec. După o zi frumoasă urmase o noapte întunecoasă. Nourii negri alergau pe cer cu o repeziciune fantastică. Petru înainta încet și pe gânduri prin stradele Iașilor. Mii de cugete parte triste, parte vesele, se învârtiau în creierii lui. Ca într'un caleidoscop se schimbau în sufletul său tablourile primei copilării și diferitele episoade ale vieții sale aventurioase. Ca prin vis își aducea aminte din frageda pruncia de îmbrășișările unei doamne mari; acestea au fost singurele mângăieri de mamă. Pe urmă, nimic, nimic. Singur bătrânul Stroe, care fusese, așa zicând, un tată, unicul protector al copilăriei sale, singur Stroe s'a mai ivit ca o persoană iubitoare în viața lui.

Fidelul amic nu știa, sau nu voia să-i spună, decât că e fiu de boer mare și că, în turburările urmate prin dese schimbări de domni, rămăsese orfan. Avea din această epocă amintiri șterse de schimbări repezi de locuință, de călătorii lungi și obositoare.

Pe urmă se văzu mai mare, în capitala Sulta-nilor, făcând progrese sub conducerea unor profesori greci. Petru era om învățat pentru timpul

său. Afară de moldovenește știa grecește, turcește și latinește. În mânăuirea armelor era perfect și în călărit plin de siguranță.

Un lucru îl intrigase la început. Nu știa de unde scotea Stroe banii de lipsă pentru creșterea lui. Bătrânul îi spuse de mai multe ori, că i-a rămas ceva dela părinți și Petru se mulțami cu atât. Cu timpul se obicinui așa de bine cu acest metod, încât lăsă pe Stroe, să îngrijască de existență cum va ști.

Odată bătrânul intendent îi zise cu autori-tatea, pe care și-o câștigase în decursul timpu-rilor: „Fetel meu, afacerile noastre bănești cer să plecăm în grabă la Iași.”

— „Să plecăm,” răspunse Petru, și ei porniră la drum.

Ajungând la Iași, închiriară o casă mai mo-destă, unde Petru își reîncepu viața sa con-sacrată studiului și exercițiilor corporale. I-se părea însă lucru ciudat, că Stroe avea un aier mai misterios, ca de obicei, și îi recomanda prudență în relațiunile sale. Dar unde e prudență într'un suflet tânăr? Infocatul june, văzând odată la biserică pe tinera văduvă, se aprinse de o iubire nebună, și îi reuși să ajungă a o cunoaște și a se face iubit de ea.

Toate aceste fase ale vieții lui îi treceau repede prin creeri. Petru simția, că numai când văzuse pe Maria începuse să trăiască. Și acum nu-și mai putea închipui viața fără ea. El, sormanul orfan fără nume, se vedea iubit de o damă mare, și simția că sângele său vărsat picătură de pică-

tură n'ar fi de ajuns pentru a-și arăta recunoștința cătră bogata și nobila lui iubită.

Cufundat în astfel de cugetări, Petru înainta încet prin mai multe strade înguste. Nu se auzia, decât șueratul vântului, care fluștura pletele lungi ale tinărului și mantaua-i cavalească. Epoca crâncenă a lui Aron-Vodă cumplitul făcea pe oamenii să se încuie în case, îndată ce înopă.

Deodată auzul fin al lui Petru deosebi șgomotul ușor al unor pași, ear ochii săi de șoim descoperiră conturile unei umbre, care înainta cu precauțiune cu căști-va pași înaintea lui. Tinărul fu tare intrigat la această vedere, și un fel de presimțire îl făcu să se ascundă sub bolta unei porți, unde întunerecul era deplin. În curând o a doua umbră trecu cu aceleași precauțiuni aproape de el. Lui Petru i-se păru, că fața celui om era mascată.

Tinărul, împins de o putere mai tare decât voința sa, se pregăti să o urmeze, când deodată vântul aduse pe aripile sale notele plângătoare ale unei arii triste. O voce gravă de bărbat cânta aceste cuplete:

Frunză verde mătrăgună,
Astăzi gluma, zău, nu-i bună.
Căci de sus de prin văzduhuri
Se scoboară negre duhuri.

Și, mare, te împresoară
Ca și cetele de cioară;
Ear cioara când se ivește,
A moarte de om coboară.

„Citește — a zis prim-ministrul — articolul pe care dl Bernard Lazare l'a publicat în 1900 în „Aurore“. E plin articolul acesta de injurii incuificabile la adresa regelui, dinastiei și a țării noastre. După-ce acest domn ne-au atacat astfel în presa străină, a venit la Iași. Aci nimeni nu l-a supărat. Din Iași a mers la București, unde s'a prezentat în fruntea a vre-o 200 de Jidanii și eroul de reclama ca un Messia a lăsat să i-se sărute îmbrăcămintele. Deși originar străin, el a voit să țină la București meetinguri. Aceasta în interesul liniștii și al păcii nu i-s'a conces și fiind-că iritațiunea publicului meru creștea în contra sa, prefectul l-a provocat să părăsească țara. Noi l-am păzit cu poliție. Liniștind indignarea generală, am împedecat tulburările. S'au spart totuși vre

restri. Dar unde s'a întâmplat și aceasta? La casa unui mercenar dir țara românească a dlui Mille, redactorul ziarului „Adevărul“ care de ani întregi injură pe regele și reproduce în ziarul său toate lucrurile infamante, cari apar în străinătate la adresa dinastiei noastre.

De aceea s'au spart ferestrele, nu pentru Bernard Lazare, ci pentru dl Mille.

Afirmațiunea, că s'ar fi jăfuit atunci prăvăliile jidanilor, e o minciună proastă.

O chestiune antisemită nici nu se poate închipui în țara noastră. Poporul nostru e tolerant. Fie-care poate trăi acolo cu credința ce o are. Că totuși se întâmplă turburări, aceasta se poate mulțumi acelor cari le inscenează, ca să poată pescui în apă tulbură. Activitatea lui Bernard Lazare a fost deci în contra intereselor coreligionarilor săi. În definitiv țara românească este a Românilor, și putem pretinde ca acolo toți să cugete și să simtă românește.

„Eu nu sunt dușmanul naturalisării jidanilor. Am împământat pe toți soldații evrei cari au luat parte la războiul din 1877. Am împământat asemenea pe mulți, pe cari i-am socotit a fi oameni de treabă sau folositori țării. Dar cum să avem simpatii pentru aceia, cari zilnic ne calumniază în presa din străinătate?

Explică apoi dispozițiunile tratatului din Berlin, pe care se zice că România l'ar fi călcat și continuă:

Emigrarea jidanilor a fost urmarea anului rău economic din 1899. Atunci s'a început la noi mișcarea sionistă. Nimeni nu avea atunci pâine, nici țeranul, cu atât mai puțin proletarul, micul industriaș. . . Calamitatea aceasta generală i-a făcut pe jidanii să emigreze. Noi i-am lăsat să

plece unde vreau. Dar unde au fost reținuți în drum și renapoiți? În Viena și în Budapesta. Statul nostru a plătit spesele de reînțoarcere. Noi pe cei reînțorși nu i-am șicanat. Aceasta e așadar procedura asiatică? Că organizăm industria țării, și creăm legea manufacturieră. Atunci din străinătate ni-s'au adresat un potop de invinuirii, că am creat legea în contra jidanilor. Că ne organizăm industria în sensul nostru, având în vedere protecția muncii naționale, aceasta nimeni nu ni-o poate lua în nume de rău. Dar nu cred în declarațiile noastre deschise și loiale. Ei bine, aci înceată ori-ce discuție, și numai atâta putem zice: așteptați, vă veți convinge, că intențiunile noastre în executarea legii sunt tot atât de sincere, precum celea ce se refer la programul financiar al guvernului.

Precum tatăl — așa și fiul.

Adevărul proverbului: „Aschia nu sare departe de tulpină“, aci, mai la vale, se dovedește în chip nu se poate mai pipăibil. Cunoscut e adevărul până peste granițele țării furtul uriaș, săvârșit de Krivány János — cel mai mare defraudant al veacului, cum l-a numit la pertractare însuși procurorul statului, — și acum fiul său mai mare a pornit și el pe urmele tatălui.

Timp de peste doi ani a trecut deja, decând tribunalul regesc din Arad a osândit pe Krivány la temnița pe 9 ani de zile, și afacerea crimei săvârșite de el abia acum s'a terminat definitiv. El apelase adevărul la Tabla regească din Oradea-Mare în contra sentinței tribunalului, și Tabla a redus pedeapsa la 8 ani. — Hoțul însă nu s'a mulțumit nici eu judecata Tablei, ci a înaintat la Curie cerere de nulitate.

După-cum se anunță din Budapesta, Curia s'a pronunțat și ea eri, 30 Iunie n., asupra crimei și a respins cererea de nulitate a lui Krivány. Astfel marele hoț va avea sa-și implinească robia de 8 ani, socotindu-i-se aci și cei 3 ani de temnița preventivă.

Tocmai în timpul, când se aduce știrea aceasta, — firul telegrafic dela Cinci-Biserici (Pécs) eată cu ce veste surprinde publicul din Arad și din țeară:

Krivány László, fiul mai mare al vestitului hoț Krivány János, — a

fost deținut și închis deocamdată în temnița poliției din Pécs pentru spargere și furt.

După-cum se știe, soția lui Krivány János, dela arestarea soțului se află cu fiii săi la părinți în comuna Izsép, nu departe de orașul Pécs (comitatul Baranya). Dinsa avea tocmai de gând să plece de acolo la Budapesta, unde vrea să deschidă un local pentru vîndere de cafea. Se mai știe apoi, că copiii lui Krivány tocmai ceruseră dela ministrul unguresc de interne maghiarisarea numelui familiar în „Kovács“, rușinându-se de numele tatălui lor Krivány.

Pentru-ce adevărul să se rușineze, când știrea de mai sus n'o dovedește de loc aceasta?!

Noul fapt al tinerei odrăși Krivány-iste, pe scurt e următorul:

Tinărul László de „mare speranță“ s'a furișat adevărul la cassada poștei din comuna Izsép și spargend-o — a furat dintr'însa sumă mare de bani și mai multe bijuterii, apoi a luat-o la sănătoasă, după pilda tatălui.

Banuiala numai decât a căzut pe vinovatul László, cu atât mai virtos, căci el încă în aceeași zi seara și-a scos bilet de prima clasă pentru tren și aplecat la Pécs. Acolo însă, în urma unei telegrame, tinărul hoț a fost așteptat de polițiști, cari l-au deținut numai decât. Dus apoi la poliție, el și a mărturisit crima și în urma acesteia a fost pus în închisoare preventivă.

Știrea foilor maghiare mai spune, că noul hoț din familia lui Krivány e în vîrstă abia de 16 ani. — Ce-o fi din el până va ajunge vîrsta celebrului său tată?!

Ce naște din pisică, — șoareci mănâncă.

Apelul Ligei.

Comitetul central executiv, de curînd reconstituit, a lansat următorul apel:

Români,

Sub scutul crucei și al evangheliei, marii mitropoliți români ai veacului XVII, dându-și înăna peste Carpați, întocmai ca și cronicarii aceluiaș veac, cari știau și afirmău frăția Românilor din Pind și din Balcani cu Români Daciei Traiane, — mitropoliți și cronicarii timpurilor bătrâne ziceau că voința lui Dumnezeu și nemiloasa aducătură a împrejurărilor au răspândit pe Ro-

mâni în patru părți de lume; dar mai ziceau strămoșii, că, de și astfel azează, totuși pe Români îi leagă strîns și pe vecie nedeslipiți, limba lor românească și legea lor creștină.

Prin limbă și prin lege Români au fost de secole tot într'un cuget și într'o simțire. Când în anul răsunător 1848, Andrei Mureșanu cânta fraților săi pe „Români din patru unghiuri, uniți-vă în cuget, uniți-vă în simțiri“, — el nu făcea decât să continue lupta pentru unitatea culturală a tuturor Românilor, începută acum 250 de ani de domni, de mitropoliți și cronicarii neamului românesc.

Această luptă pe care, în decurs de două veacuri și jumătate, au dus-o fruntașii nemuritori ai României, astăzi o continuă Liga Culturală, tot pentru limbă, tot pentru lege și tot cu același dor nemărginit al strămoșilor.

Folosindu-se de toate mijloacele celor fer luminile veacului XX; plină de respectul legilor drepte și umane ale tuturor țărilor în cari trăiesc frații noștri Români; nevoind să jignească întru nimic libera propagare a tuturor neamurilor cari locuiesc împreună cu Români; nedorind alta decât să dea Românișmului de pretutindeni conștiința vie și puternică a unității române prin limbă și prin lege, — Liga a lucrat dela înființarea sa și va lucra și de aci înainte cu putere din ce în ce crescîndă, pentru atingerea acestei străvechi ținte: Frăția română.

Secolul, care s'a sfîrșit, a încriș în carnea legilor omenirei următoarele cereri și sfînte adevăruri:

Nu se omoară o națiune;
nu se hotărăște soarta unui neam fără ca mai întâiu el să fie întrebat;
nu se schingiuește un popor pactic, luminat și muncitor;

solidaritatea umană pune stavilă nebiruită marilor nedreptăți.

Pentru a reaminti aceste adevăruri și a le ilustra astfel cum iubirea de neam și puterea împrejurărilor o vor în-pira; pentru a strînge rîndurile celor două-spre-zece milioane de Români pe terenul luminării prin limbă și prin lege; pentru a arăta Românilor, că suferințe, dureri și chinuri de 18 secole le dau astăzi drepturi imprescriptibile la o viață nouă și de toți respectată, — Liga își reînțepe munca sa firească pentru unitatea culturală a tuturor Românilor.

O credință mai mare ca munții ne spune, că după cum în toate marile noastre cestiuni române și în înaltele interese de neam, dela Nistru până la Tisa și din Tisa până la Mare un singur glas a fost, care a răsunat cu unanimitatea și cu puterea unui întreg popor, — tot așa acum Români toți vor conlucra cu noi pentru atingerea țintei supreme: desăvîrșita unitate culturală a tuturor Românilor și pregătirea neamului românesc întru întîmpinarea bărbătească a împrejurărilor ce viitorul va aduce.

Români,

Chemați prin votul congresului Ligii Culturale în fruntea acestui așezămînt al

Te păzește, mîi bădică,
Moartea vine pe potică.
Morții-I place să glumească
Cu viața omenească.

Inima lui Petru se strînse la auzul acestor cuvinte cobitoare. Fără de voce, el se oprî.

Atunci o a treia umbră misterioasă trecu pe dinaintea lui. De astă-dată încercarea era prea mare. Petru se luă după urmele necunoscutului și ascunzându-se pe lângă case, reuși a înainta fără a fi văzut.

Ajungînd la o căsuță, care părea părăsită, umbra se oprî și bătu de trei-ori într'o poartă vechiă. Petru abia avu timpul să se ascundă la colțul unei străzișoare, pentru a nu fi observat de acel om misterios, ale cărui priviri păreau că voesc să pătrundă în tînerul noapții.

Cine-va veni să deschidă poarta, și o voce, pe care urechea fină a lui Petru o deosebi ușor, pronunță cuvîntul: „Moarte“. Atunci un tunet teribil răsuna și împedecă pe amicul nostru să audă răspunsul omului mascat.

— „Ah!“ își zise Petru, „aceasta trebuie să fie o lozincă. Desigur aici e cuibul vre-unei societăți secrete.“

O curiositate fără margini îl cuprinse.

Naturei sale aventurioase i-se da ocaziune de a străbate un mister atât de atrăgător. Dar cum să facă? Poarta se închise în urma celor două oameni, și el nu auzise răspunsul celui de afară.

Petru așteptă crezînd, că un alt membru al acestei societăți se va mai ivi, și că astfel

va pute cunoaște cheia, care-l va deschide această locuință. Înzadar, nimeni nu veni.

— „Ei bine! zise el, după-ce așteptă ca o jumătate de oră în deșert, „dacă nu vin ei la mine, mă voi duce eu la ei“. Fantasia lui înfocată îi presenta de-acum toate plăcerile unui mister străbătut.

Cu precauțiuni neauzite se învîrti împrejurul căsuței misterioase. Aceasta nu presenta nimic estraordinar. Era un edificiu mic și învechit, împresurat din toate părțile, afară de fațadă, cu o grădină părăsită, care părea o pădure primitivă, atît era de sălbatică și deasă.

Poarta vechiă și puțin înaltă a curții presenta o pedecă foarte mică celor-ce ar fi voit să știe ce se află în lăuntru.

Cu impetuositatea caracterului său, Petru nu se gândi mult, ci sări cu ușurință peste poartă și ajunse într'o curte, pe care nu o despărția nimic de grădina amintită. Earba creștea aici cu prisosință, cel puțin așa credea Petru, căci pașii săi nu făceau nici un șgomot. Curte și grădină păreau lipsite de ori-ce vietate. Surprins de această tăcere, Petru înaintă încet prin curte, pe urmă intră în grădină și rătăci încoace și încolo, fără-ca ochii săi să descoperă vre-o ființă omenească, fără-ca urechile lui să deosebească vre-un sunet suspect.

Din când în când o suflare a vîntului mișca crengile arborilor și tufișul grădinei, care șuerau trist. Câte un fulger despica aerul și un tunet îndepărtat îi urma mai târziu. Atunci, pentru o

clipă, arborii luau forme bizare, proiectau umbre uriașe, care se mișcau fantastice, lui Petru i-se părea că e împresurat de demoni. Apoi earășii intra totu în tăcere.

— „Drace!“ își zicea Petru, „m'am vîrit fără folos într'o mare încurcală. Cine m'a pus să intru în această pădure primitivă, unde pare că suflet de om n'a umblat? Dar ce s'au făcut prietenii de adineori? Trebuie că au intrat în pămînt, de n'au lăsat nici o urmă.“

Atunci cîntatul cucului răsuna singuratic în tăcerea nopții.

— „Fii bine-cuvîntată, pasere, care întreprî această tăcere de moarte! Cucule, tot ești tu băiat bun, și-a fost milă de uritul meu, și te-ai apucat să-mi cânți noaptea, afară de obiceiul. Dar, can spune-mi, prietene, câți ani îmi dai?“. La aceste cuvinte Petru, uitându-și unde se afla, începu să ridă cu hohot.

Cucul tăcu. Semn rău!

— „Ho! ho! tu tacî, dragul meu. Va să zică nu vrei să-mi dai ani de viață! O să ne stricăm prieteșugul; dacă nu-mi dai ani, spune-mi cel puțin, câte luni?“

Paserea tăcu.

— „Nici luni, atunci ceasuri“. — Aceeași tăcere. „Dacă nu-mi dai ceasuri, spune-mi, ce-mi dai, pasere a diavolului!“

— „Moarte!“ răspunse o voce, și o iasmă neagră se ridică înaintea lui. (Va urma).

românimeii, am primit această nobilă sarcină fără șovăire și cu deplină încredere.

Nu ne-am îndoit și nu ne vom îndoi nici un moment a închina Liga celei mai bune ale noastre puteri pentru ridicarea și propășirea ei.

Ce minte cu adevărat luminată și ce inimă cu adevărat românească ar putea sta nepăsătoare în fața tertulului pentru munca și rodirea căruia ne chiamă Liga pentru unitatea culturală a tuturor Românilor?

Noua eră de acțiune în care intră Liga Culturală ne îndeamnă să ne îndreptăm cu credință și cu dragoste către toată suflarea românească, cerând iubirea, căerând spriginul ei.

Liberă de ani de zile de orf-ce înfuriți politice, Liga a eșit în sfârșit biruitoare deasupra tuturor greutăților prin care fatalmente trebuia să treacă. Astăzi, toată lumea care cunoaște starea reală a lucrurilor, știe că Liga poate lua un nou avânt. Călcând peste toate piedecile trecutului, Liga a dovedit că este adevărată a tuturor Românilor, mai mult: ea a dovedit statornicia noastră românească, când este vorba de a salva și de a pune pe temelii trainice și neclintite o mare instituțiune națională, — un așezământ de finanță și propășirea căruia este legată onoarea neamului românesc.

Să nu pierdem timpul prețios al prezentului cu recriminările trecutului; aceste învinovățiri sunt armele slăbiciunii. Energia, voința, avântul și, mai pe sus de toate, statornicia întru luminarea și întărirea națiunii sunt armele bărbăției! Să lăsam dar critica trecutului, să ne strîngem frățeste rîndurile și să nu privim decât înaintea! Să muncim fără preget pentru pacifica dezvoltare a conștiinței naționale!

Nu ne vom gândi nici odată la intervenții în raporturile politice ale altor state, dar nu vom tăcea și nici vom înăbuși glasul inimii și al sîngelui nostru, când milioane de frați de ai noștri sunt amenințați cu desființarea națională. Căci ori cine se atinge cu dușmănie de limba și de naționalitatea unei părți a neamului românesc, atacă înșuși caracterul nostru de națiune una și nedespărțită în ordinea etnică și în telectuală.

Față de asemenea atacuri, Liga va lupta cu cumpăt, dar și cu nelăfrănată energie pe toate căile și cu toate mijloacele admise de justiția imanentă care cărmuiește soarta popoarelor.

Români,

Pentru această muncă și pentru această luptă, Liga vă chiamă cald și frățeste întrajatorului său.

Veniți cu toții sub drapelul acestui naționalism înalt și sincer!

Veniți cu mic cu mare într'acest templu al Durerii și al Nădejdei, pentru-ca din el să plece apoi, în toate unghiurile României, prin gurile a sute de mii de apostoli, cuvântul de bine vestitor al înălțării și al rededeptării naționale!

Dumnezeu să fie cu Neamul românesc!
București, Iunie 1902.

Membrul comitetului central executiv:
Petre Grădișteanu, Em. Antonescu. — General N. Balaban. — Toma Dobrescu. — A. D. Florescu. — G. Ionescu Gion. — Aurel C. Popovici. — George Popovici. M. Vladescu.

Censorii: Gr. Balota — Ulpian Hodos. C. Tălășescu.

„Luceafărul“.

E numele revistei literare ce apare dela prima Iulie în Budapesta sub conducerea și îngrijirea unui grup de tineri universitari, cari conduși de dorul de-a contribui și ei la răspândirea literaturii naționale au hotărât înființarea sus amintitei reviste.

La Sași, un popor mic, de mult există o revistă academică (Academische Blätter); ear noi un popor de peste 3 milioane să nu fim în poziție de-a avea și să nu avem noi oameni, cari să redigieze o astfel de revistă? oare să nu fie Români, cari să spriginească nobila întreprindere a tinerilor grupați în jurul „Luceafărului“? Suntem convinși că sunt!

Trebue să recunoaștem, că puținele reviste literare ce avem noi Români de dincoace nu corespund pe deplin așteptărilor noastre. O astfel de revistă literară ca „Luceafărul“ a fost o necesitate, și suntem convinși, că cu căldură va fi îmbrățışită de marele public român. Actuala revistă va umple un gol în ziaristica noastră, și

fiind grupați în jurul ei mai mulți tineri scriitori, cari deja au un bun nume de scriitori, suntem convinși, că și din acest punct va corespunde întru toate nădejzilor puse într'însa.

Jertfa mare ce zilnic o aduc frunțașii neamului nostru întru spriginirea tuturor instituțiilor culturale și a presei noastre naționale ne îndreptățește a crede, că și „Luceafărul“ se va bucura de acel mare inimos sprigin.

De un timp încoace tinerimea încă ia parte la toate mișcările politice și culturale ale frunțașilor noștri. Astfel tinerimea grupată în jurul „Libertății“ un nou curent a produs în politica națională și o mare parte a frunțașilor îi însoțesc în lupta ce au deschis, cu urările lor de bine, cu deplină încredere în mai bun viitor oropsitului nostru neam și jertfe aduc pentru susținerea acestui organ de publicitate.

Tinerimea academică grupată în jurul „Luceafărului“ dorință are, ca un nou avânt să deie literaturii noastre de dincoace și spre acest scop a rugat spriginul și colaborarea celor mai distinși literari de ai noștri, cari promisiune au făcut și cuvinte de incurajare ni-au vorbit. „Luceafărul“ pe lângă lucruri științifice și literare va tracta și chestii interne studențești; va da ocaziune universitarilor să-și publice lucrările lor și prin aceasta va crea un fel de emulare și un imbold va da celor ce setoși după știință, vatra părintească au lăsat și în marea de străini s'au sălășluit, ca știința câștigată mai târziu întru al neamului bine să o folosească.

Conștii suntem de greutățile și jertfele ce ne stau înainte, dar cu curaj vom lupta până ce toate pedicele vom învinge, căci scopul nostru e cultivarea poporului român și pentru ajungerea acestuia jertfim puterile și avutul nostru.

Cu încredere în Dumnezeu și în credință, că prin înființarea „Luceafărului“ un bun și românesc lucru săvârșim, distribuim „Luceafărul“ poporului român firm convinși, că mulți ani podoabă va fi presei naționale. V. M.—l.

NOUTĂȚI.

ARAD, 1 Iulie n. 1902.

Doamna Irena de Vladaia în Arad. Concertul, ce se va da cu concursul doamnei Irena de Vladaia, se va ține Duminecă la Crucea Albă. Prețurile locurilor: I. 4 cor., II. 2 cor., III. 1 cor. și galeria 50 fl.

Bilete sunt depuse spre vânzare și se pot procura de azi încolo la Klein, librar în Arad și la administrațiunea ziarului nostru.

Nu ne îndoim, că publicul român va grăbi să profite de ocaziunea ce i-se dă, de a asculta pe o adevărată artistă, care a fost în toate părțile admirată.

Ministrul Wlassics și secretarul de stat Zsilinszky au fost aleși zilele acestea cetățeni de onoare ai orașului Bichș-Ciaba. Diploma de cetățeni li-s'a predat Sâmbătă prin o deputațiune a orașului, sub conducerea lui Varságh Béla.

Szelle earășii se arată. Dela fuga lui din Arad s'au scris multe de toate despre arhi-escrocal avocat Szelle József, — de urmă însă nu i-s'a dat. Acum o scrisoare de-a lui, adresată ministrului ungaresec de justiție, reînprospătează din nou afacerea odioasă.

Scrisoarea aceasta, sosită la ministrul pe cale indirectă, arată, că celebrul fiscal araden se găsește în străinătate și i spune dorința de a se prezenta înaintea judecătii; nu însă la tribunalul din Arad, ci ministrul să-l îngăduie a fi judecat de tribunalul regesc din Budapesta. Căci — zice Szelle — cu cea mai mare parte din jurii tribunalei lui din Arad dînsul stă în raporturi de tot

rele, și simțință nepreocupată nu poate să aștepte dela dînsul.

S'a săturat, pe seamă, și Szelle de pribegie, și ministrul desigur o să-i implinească această mai nouă dorință.

Medic nou în Șiria. Foile locale au știrea, că în orașelul Șiria s'a ținut Sâmbătă după amiază alegere de medic. Dintre 4 candidați (3 neromâni) a fost ales cu majoritate de 14 voturi dl Dr. George Tulcan, până acum medic practic în Giula. — Felicitările noastre!

Doctori noi. Au fost promovați doctori în științele juridice: la universitatea din Budapesta dl Teodor Pap, la universitatea din Cluj: d-nii Alexandru Pop de Băsești, Teodor Pop, Ludovic Pop, Aurel Oprea, Georgiu Anca, Tiberiu Bredicean, Coriolan Bredicean, Aurel Nilvan și Iuliu Pop. — Felicitările noastre!

Nou medic la spital. În locul repozatului Dr. Bund, fișpanul Urbán a numit pe Dr. Tabajdy Sándor de medic secundar la spitalul comitatens din Arad.

Dela reprezentanța orașului Lugoș. Cetim în „Drapelul“: Lună la 3 ore s'a început adunarea generală a reprezentanței orașului Lugoș. Dintre obiectele discutate relevăm următoarele: Dl Michail Bésán cere lămuriri referitor la terminarea noului pod peste Timiș. Primarul Marsovszky declară, că vremea ploioasă a împedecat mult zidirea podului, dar dacă ploile vor înceta, podul posibil că va fi gata în timpul prescriș, adică până în 10 August. Propunerea comisiei financiare de a se întemeia o școală de innotat comunală (ale cărei spese au fost preliminate la 8000 coroane) s'a respins, vorbind contra propunerii d-nii Michail Bésán, Virgil Tomici și George Martinescu. S'a ales un comitet constatător din primarul Marsovszky, Dr. Stefan Petrovici și Dr. Ferdinand Fränk, care are să efectuească la minister delaturarea căsuliilor din capătul de cătră Lugoșul român al noului pod, cari căsuliile nu sunt pcrivite din punct de vedere estetic. Se respinge apoi propunerea d-lui Stefan Petrovici, ca orașul să dea concesiune pentru instalarea unei a treia farmaciei în Lugoș. S'au mai discutat și alte obiecte de mai puțină importanță.

Obstrucție ruteană — în Dieta Bucovinei?! „Deșteptarea“ din Cernăuți ne aduce știrea hazlie, că Rutenii, supărați foc că au căzut din grația guvernului, s'au decis să facă obstrucție în Dietă. Hazul consistă în faptul, că summa summarum sunt cu totul patru fire de Ruteni în Dietă, va să zică nici atâți câți sunt de trebuință pentru a subscrie urgența unei interpelațiuni sau propunerii. Ear unul din cei patru voinici, demoi de admirația lumii, nici nu știe vorbi legat. La tot cazul, dacă se vor ține Rutenii de hotărîrea lor voinicoasă, vom asista la cel mai caraghios spectacol ce l-au oferit până acum obstrucționismul în Austria. Și mai interesant e, că 3 din 4 obstrucționiști sunt în funcțiunile de stat!

Executor „binemeritat“. Se telegrafiază din Nagyszombat, că tribunalul reg. din Pojon, după o pertractare de trei zile, a osândit erl la un an și jumătate de temniță pe executorul Minerovics Rudolf din Nagyszombat, pentru defraudare în 59 rînduri. — Brava executor!

Impărat, rege și moștenitor de tron. Regele Saxoniei, care a murit nu de mult, a fost amic intim și cel mai plăcut tovarăș de vânătoare al regelui nostru. De multe-ori zile întregi rătăceau numai singuri ei doi prin pădurile muntoase ale Tirolului. La o vânătoare de aceasta a avut odată loc următoarea întâmplare hazlie: Regele Saxoniei era p'atunci numai moștenitor de tron, și se întorceau cu regele nostru dela o vână-

toare. Ajungând pe drumul țării, un țeran trecea cu carul pe lângă dînsii. Țeranul îi salută respectuos și le oferă loc în car.

— Avem loc chiar și trei inși.

Vânătorii primară ospitalitatea și se urcară în car. Țeranul voi să-i îmbrace și cu ceva de mîncare, dar' aceasta o refuzară.

— Avem și noi de ale mîncării în traistă; las' acum noi să-ți servim.

Și întinseră în car mîncările împărătești. Țeranul mirat întrebă pe vânătorii destul de simplu îmbrăcați:

— Dar' unde ați dat de mîncările acestea domnești?

Regele nostru zimbînd zise:

— Eu sunt din Viena.

— Eu sunt din Saxonia. — Dar tu vorbești, fără erit?

— Eu sunt d'aci din munți și mă chiamă König (rege).

Moștenitorul Saxoniei rîzînd observă:

Așa-dar' în bună societate am ajuns: așa e împărat, tu rege, ear eu sunt moștenitor de tron.

Peste o săptămână e sfîrșitul lumii. Reamintim cititorilor noștri proecia lui Falb, ce a făcut-o înainte cu vre-o câți-va ani, că între 5—7 Iulie 1902 se va prăpădi lumea. Pe vremea aceea adică a descoperit Falb o planetă, care cu o repeziune esact calculată va nimici între 5—7 Iulie globul nostru, întocmai cum Mant-Pelle a nimicit orașul Sain-Piere. Pentru liniștirea cetitorilor noștri de nervi mai gingași comunicăm însă și părerea mai multor autorisați, decât a dlui Falb, cari toate constată, că planeta îngrozitoare în realitate este foarte inocentă și nu va strica nici măcar vre-un șurub al pămîntului nostru. Planeta nu e altceva decât o masă de ceață, rotundă și fără coadă. Această ceață puțin ar pute altera pămîntul nostru. Vorbe goale pentru babe sunt dar vorbele lui Falb. Dar și aceea e exclus, ca între 5 și 7 această ceață să atingă măcar pămîntul, pentru-că până-ce pămîntul va ajunge la acel punct, unde calea li-se încrucieșează, masa de ceață va dispăre, și bun telescop va trebui, ca să poată fi observată.

Avis. Un absolvent de școale comerciale, care știe limba română, germană și maghiară, caută aplicație fie la vre-o bancă, fie în ori-ce cancelarie. Doritorii să se adreseze dlui Teodor Blăgău, în Kerek, u. p. Uj Szt.-Anna.

Red. respons. Ioan Russu Șirianu. Editor Aurel Popovici Barcianu.

Insertiuni și reclame.

Vieța fără sănătate este numai o sarcină și de aceea fiecare bine să-și o îngrijească; ear dacă e bolnav să caute mijloace ca să se vindece. Cât de ușor este aceasta, chiar la boala îndelungată și învechite, ni-o arată mulțimea scrisorilor de recunoștință, pe cari zilnic le primește Albert Müller, Budapesta (V. Vadász utca 42/K) autorul crucei electro-magnetice R. B. nr. 86.967, din cari publicăm aci una:

Domnului Albert Müller, Budapesta. Vă sunt dator cu multă recunoștință pentru invenția d-voastră; aveam dureri grozave în spate și în cap și toate mijloacele probate cu mi-au folosit. numai prin crucea magnetică R. B. nr. 86.967 mi-am putut redobândi perfect sănătatea.

Cu toată stima

Stefan Haiducovici,
mașinist în Esseg.

TINER ROMAN

cu creștere și știință bună, dorește a petrece câteva luni de vacanță la munte la zăr. Oferte binevoitoare cu descrierea ținutului și a pretului la administrațiunea acestui ziar sub „Suflet poet“. (Scrisori rog recomandate).

A apărut și se află de vânzare la administrația „Tribuna Poporului“ următoarele opuri:

Din „Biblioteca noastră“	
se află următoarele numere:	
Nr. 3-4	Versuri și proză, de G. Coșbuc
„ 5	Fabule alese, de Gr. M. Alexandrescu
„ 7	Intocmai, comedie franceză într'un act, de Zotti Hodoș
„ 8-9	„Istoria Țiganilor“, de Octav E. Ieșea
„ 10	„Convorbiri pedagogice“ de E. Hodoș
„ 11-12	„Cântec bănețean“, de E. Hodoș
„ 13	„Cântec cătănesc“, de E. Hodoș
„ 18-22	Zotti Hodoș, „Poftă bună!“ Carte de bucate. Partea I.
„ 32-33	Zotti Hodoș, „Poftă bună!“ Carte de bucate. Partea II.
„ 14	„Copiii de găsit“, snoave, legende de G. Crăciunescu
„ 15-17	„Numiri de localități“ cumal mul. ilustrațiuni, de Iosif Bălan
Alte scrieri diverse.	
„Geografia Comitatului Arad“, pentru clasa a III-a a școlilor populare, de Damaschin Medre, învățator; aprobată de Ven. Consistor, ilustrată cu cărți geografice	
„Lupta pentru drept“, de Dr. Rudolf Ihering, traducere de T. V. Păcățeanu	
„Judecătorii cu jurați“, de Teodor V. Păcățeanu	
„Libertatea“, de Ioan Stuart Mill, tradusă de T. V. Păcățeanu	
„Principiile politice“, după Dr. T. de Holtzendorf, de T. V. Păcățeanu	
„Caractere morale“, exemple și sentințe culese din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne, de Ioan Popea, profesor în Brașov	
„Rășcoala pentru neatarnare“, de G. Coșbuc	
„Povestea unei coroane de oțel“, de George Coșbuc	
„Vieritul“, de Petru Vancu	
„Teoria Dramei“, de Dr. Iosif Blaga	
„Juvenilia“, de Sextil Pușcariu	
„Pribeag“, de Ioan Iosif Socopol	
Instrucțiuni populare despre „Datoriile și Drepturile purtătorului de dare“, edate de Wilhelm Niemandz	
„Ioan Botezătorul“, tragedie în 5 acte și un preludiu, tradusă de Il. Chendi și C. Sandu, după Hermann Sudermann	
Henric Ibsen „Zina Inverei“, Epilog dramatic în 3 acte, traducere de Il. Chendi și C. Sandu	
„Zece ani de mișcare“ literară în Transilvania 1890-1900 de Ilariu Chendi	
„Poesii“, de Maria Cunțan	
„Musa Someșană“, doine și cântece populare de Iuliu Butmariu Sălaștanu	
„Călătoriile în Rusia“ ale preotului bănețean Mihail Popovici, publicate de N. Iorga	
„Vatra părăsită“, de Ioan Slavici	
„Istoria literaturii române“ în secolul al VIII-lea. Vol. I și II, de N. Iorga	
„Mic Catehism“, de Silvestru M. Andreevici	
„Monografia“ comunei bis. gr. ort. rom. a sântei adorm. din cetatea Brașovului, de Bartolomeu Băulescu	
„Drepturile și datoriile învățătorilor (învățătoarelor) români. Pentru învățătorii și învățătoarele române dela școlile populare, elementare, superioare și civile; pentru elevii și elevole dela preparandii și dela cursurile pentru asile de copii; pentru senat școlare (seanșe școlare, școlii) școlare; pentru preoți, direcțiuni școlare, „autorități bisericești, susținători de școlă; pentru inspectoratul confesional diocesane și pentru antistii comunale. Pe temeiul legilor, regulamentelor, ordinațiilor, instrucțiilor, hotărârilor și deciziunilor principiare. Scrisă și compusă de Dr. Mihail Szabó, inspector reșege al comitatului Torontal. Tradusă de Eugen Zaslo, profesor	
„Amicul Poporului“, îndreptar în cauze administrative și judecătorești pentru poporul român, de Titu Vuiculescu, pretor	
„Clupe de repaus“ de Sorcovă. Un dragălaș volu de schi și foite	
„Potpourri“. Practica cetății. — Ortografia noastră. — Despre numeri. — Bufanii și frățuții. — Sărutul. — Chestiuni culturale, de Gheorghe Jiann	
Din „Liturgia bisericii ortodoxe române“ pentru școlile medii și populare	
„Din vremuri apuse“, de Iudita Secula n. Truța	
„Polieleul“ cu pripelele și psalmii cei aleși ce se cântă la sărbătorile mari ce au Polieleul. Estras din cărțile bisericești prelucrat pe seama cântăreților de strună prin Antoniu Minișan, inv. în Sân-Miclăușul-Mare	
„Tabelele și Măsurile.“ Manual ajutător la învățătura de Antoniu Minișan, învățător în Sân-Miclăușul-Mare. Ediția III-a	
„Almanahul“ societății „Petru Maior“ Budaposta 1901, cu conținut bogat și ilustrat. Format 8° cu 144 pagini. Plus 35 bani porto	
„Școlarul declamator“, versuri scrise și alese pentru școlari și tineri, cari delamează la examene, zile onomastice, la concerte etc. de Nicu Stejărel	
„Stropi de rână“, poezii, de Elena din Ardeal	

La comanda să se mai adaugă de fiecare op 10 fleri spese postale.

— Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Telefon: 440

Telefon: 440.

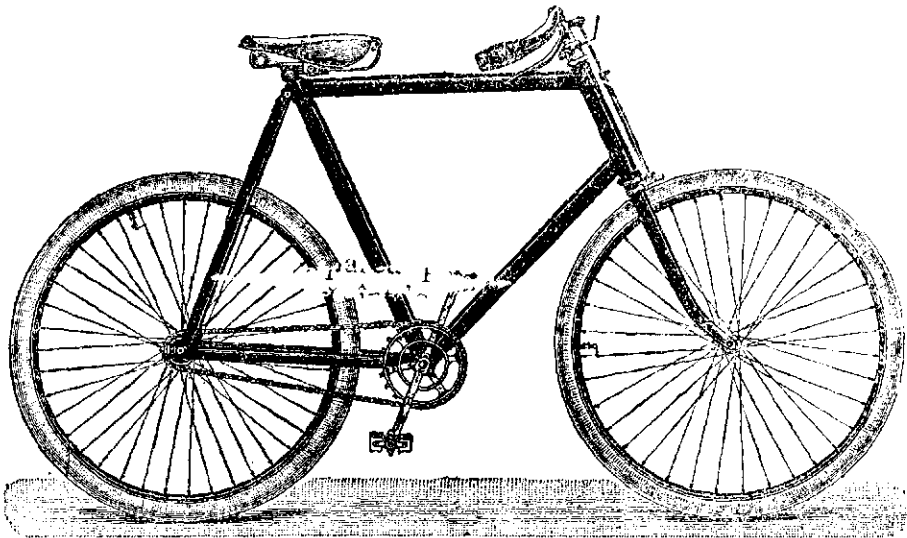
Koch Dániel

ARAD, strada Deák Ferencz nr. 42,
vis à-vis de hotelul „Crucea-albă“.

Mare deposit de biciclete de primul rang, de mașini de cusut și exclusiv deposit de cele mai vestite biciclete

„Puch“.

Primesc în lucrare transformarea totală, emailarea în toate colorile, precum și nickelarea a ori-ce biciclete.

Părți constituitoare de biciclete și mașini de cusut, precum și tot felul de fabricate pentru mașini permanent se găsesc în magazinul meu.

Biciclete și mașini de cusut se vând cu prețuri favorabile.

Aplicarea la locul lor a sonerelor electrice și a telefoanelor de casă se eșecută cu prețuri foarte avantajoase.

Mare magazin de mașini electrice.

Mare atelier pentru reparaturi.

Comandele din provincă se îndeplinesc cu toată punctualitatea.

738 — 13

Mulțumită publică pentru o alifie de nfrumsețare excelentă.

Declarație. Stimate Domnule farmacist! Efectul excelent al „Cremei de viorele“, inventate de D-Ta, mă îndeamnă să Vă aduc pe această cale mulțumirile mele cele mai cordiale. Primiți pe această cale mulțumirile mele eterne, căci în câteva zile mi-a depărtat de pe față pișturile și petele de freat, cu o cale vă asigur, că o voi recomanda în cercul cunoștințelor mele intime.

Viena, 1899. 5 Decemvrie.

Cu deosebită stimă
MARSETZKY ADÉL.

CREMA DE VIORELE

de HAJÓS, e inofensivă, și face să dispară în scurtă vreme pișturile, petele de freat, alunițele, roșata pielii și tot felul de necurățenii ale pielii.

Prețul 1 borcan 50 cr. — Săpun de cremă de viorele 35 cr. — Pudră de cremă de viorele albă, rosa și crem 60 cr.

Lapte de viorele de Hajós.

(Lau și-Vibette de Hajós.)

Această apă dă spălat, de fețe, gâtului, brațelor și mânilor o frumusețe surprinzătoare, o culoare de crin și trandafiri. — 1 flacon 50 cr.

Să ne ferim de contrafacere!

La cumpărare, vă rog să primiți numai „Cremă de viorele“ de Hajós.

Coloarea originală a părului

o recăștigăm prin folosirea

Regeneratorul de păr a lui Hajós.

În scurt timp i-se redă părului cărunț culoarea originală, frumuseța din tinerețe, efectul ajuns rămâne permanent. Nu murdărește albiturile, nici pelea capului. — Prețul unei sticle: 60 cr.

Se poate căpăta la

755 12-20

FARMACIA ȘI LABORATORIUL DE CHEMIE

H AJÓS ÁR P Á D

Arad, Piața Andrassy nr. 22

peste drum de casa comitatului, pe urmă în farmacia dlui *Vojtek Kálmán* și în drogueria dlor *Vojtek și Weiss*.

☛ In Simând: în farmacia dlui *CSIKY LUKACS*. ☛

— Cel mai bun croiul —

Insoțirea Călțunurilor din Arad

Strada-Bisericeii (Palatul Minorităților).

Singură în felul său ține în deposit numai fabricații proprii sau gătește la comandă

gethe pentru dame și bărbați,

cum și păpuși pentru băieți și fete,

apoi ghetete, comande și alte soluri de încălțăminte, cizme de juft, veritabil rusece, cizme pentru vânători, ghetete de Stîria.

Cele mai elegante ghetete de promenadă, de dazs și de casă.

Toate acestea nu sunt lucruri de fabrică, dar sunt confecționate în propriile noastre ateliere, și mai ieftine și mai bune.

Comandele din afară se eșecută prompt și cu prețuri foarte moderate.

Trimitem și la casă ghetete de probă în ori-ce timp dorit.

Aparat elastic pentru călcăie, invenția lui Löderer, căpitan de honvezi reg. urg., aplicabil atât la ghetete de dame, cât și la ghetete pentru bărbați, se poate avé numai dela noi.

Mare magazin de creme și lakk-uri în diferite colori.

742 — 9

Prețuri ieftine de necrezut!